

Tôi là Nam Nguyễn, xin trả lời:

Bà Tôn Nữ Thốc Nâu viết :

Tôi xin tự giới thiệu, tôi là Dương Thị Phương Hằng 70 tuổi đời đã về hưu sau 40 năm làm việc tại Hoa kỳ. Tôi đã từng là môn sinh của GS linh mục Triết gia Lương Kim Định khi ngài còn sống tại VN và tại Hoa kỳ sau năm 1975 cho tới khi ngài qua đời tại Hoa kỳ.

1- Trả lời:

Thưa Bà, nếu bà quả thật là học trò của Ngài, tiếc quá, tôi không được biết, vậy bà có thể cho biết bà theo học ở đâu, trường lớp nào khi Ngài còn ở Việt Nam? Tôi biết khá nhiều về các Anh Chị môn sinh của Ngài, nhưng chưa hề nghe ai nhắc đến tên bà. Ngay cả Ngài cũng hay nhắc tên các môn sinh với nhau để nhiều ít biết về về nhau, nhưng tôi chưa hề nghe Ngài nhắc đến tên Dương Thị Phương Hằng của bà, Thành thử phải hỏi cho rõ ngọn ngành bà ạ.

Tại Hoa Kỳ, ngài tuy không còn đi dạy, nhưng hoạt động văn hoá nhiều lắm. Vậy bà đã có hưởng ứng gì và với ai thì xin bà cho biết. Tôi biết chắc nếu bà làm gì theo đường lối của Ngài thì Ngài đã nhắc, các Anh Chị em đã nhắc, hoặc có hình ảnh lưu giữ. Vì không có chi tiết gì chứng minh được lời nói của bà, nên tôi phải hỏi cho ra lẽ.

Bà Thốc Nâu viết:

GS linh mục Triết gia Lương Kim Định đã khơi gợi ý tưởng thành lập An Việt Foundation cho tất cả các môn sinh của ngài. Ở hải ngoại không hề có Hội An Việt mà chỉ có An Việt Foundation, một tổ chức bất vụ lợi đã được đăng ký tại tiểu bang California, Hoa kỳ và tại Vương quốc Anh.

2- Trả lời:

Trong sách Hưng Việt (tái bản 1987 tại Hoa Kỳ), Ngài gọi tên tổ chức là Họ An Việt. Khi Ngài còn sinh tiền, Có rất nhiều An Việt khắp nơi, trong nhiều nước Không phải chỉ ở California hay ở Anh như bà viết. Như An Việt Houston chẳng hạn, có đăng ký hoạt động. An Việt còn lưu giữ nhiều hình ảnh, tập san, tư liệu ghi lại các hoạt động của Ngài và môn sinh, thân hữu, cộng đồng Việt Nam không phải chỉ ở Hoa Kỳ mà nhiều nước trên thế giới, mười mấy năm với danh hiệu An Việt. Khi ngài còn sinh tiền các chi nhánh của Họ An Việt đều được sự

hướng dẫn của Ngài, những sinh hoạt đều được thông báo qua Tin Thư An Việt. Sau khi Ngài qui tiên 1997, An Việt còn hoạt động thêm mười mấy năm nữa . Năm 2007 ,ông Vũ Khánh Thành, An Việt London, đã viết một tài liệu lịch sử vào kỷ niệm 10 năm Lễ Giỗ Thầy, **“Kim Định và Hành Trình An Việt”**. Tài liệu này đã đăng trên trang mạng An Việt Toàn Cầu và hiện nay được lưu giữ trên trang Minh Triết Việt.

Bà Thốc Nâu viết:

Nhưng đã từ lâu An Việt Foundation ở Hoa kỳ và ở Vương quốc Anh đã ngưng hoạt động. Cái tên An Việt Foundation cũng không phải là bản quyền của riêng một cá nhân nào mà nó là cái tên chung cho tất cả các môn sinh của GS linh mục Triết gia Lương Kim Định. Như vậy, tôi nghĩ rằng bất cứ ai tôn vinh những công trình của ngài đều có quyền phát triển và phát huy những gì ngài đã để lại cho dân tộc Việt Nam ở trong nước cũng như ở hải ngoại.

3 - Trả lời

a- Việt Nhân cũng đã nói trong Tin Thư của ông rồi, về việc An Việt ngưng hoạt động đã lâu. Bà chỉ lặp lại thôi. Bà nói đúng, việc này các Anh Chị trong An Việt đều biết. Bất cứ ai cũng có thể truyền bá công trình của Ngài . Không phải vì là học trò hay không. Thứ nhất, là vì đây là bộ sách Ngài viết cho tất cả Dân Tộc Việt. Thứ hai, Lương Gia Tộc đã quảng đại Không thực hiện quyền thừa kế, nên tất cả mọi người đều được miễn trừ vấn đề vi phạm bản quyền.

Vậy mà tên Tôn Phi , ngày 30-09-2021 đã viết như thế này:"

Bấm vào đâ để xem nguyên

bài.<https://saigonpick.com/2021/09/30/tiep-tuc-khang-dinh-chu-quyen-cua-hoi-an-viet-doi-voi-bo-sach-luong-kim-dinh/>

Trích:

Hiện nay, có nhà xuất bản Hội Nhà Văn in ấn các tác phẩm của triết gia Kim Định mà không có sự cho phép của Hội An Việt Toàn Cầu. Chúng tôi vẫn để cho họ in ấn. Nhưng, nếu làm được 100 triệu, họ nên nộp lại cho hội An Việt khoảng 5-10 triệu, để không mang tiếng là ăn cắp.

Thực ra chúng tôi không cần số tiền đó, mà cần sự tuân phục bản quyền của Chúng tôi có bản quyền đối với bộ sách này. Mỗi thành viên của Trung Tâm Văn Bút Việt Nam được mặc định là một thành viên của Hội An Việt Toàn Cầu (trích trong bài viết của hần ngày 30-09-2021 <https://saigonpick.com/2021/09/30/tiep-tuc-khang-dinh-chu-quyen-cua-hoi-an-viet-doi-voi-bo-sach-luong-kim-dinh/>)

Chúng tôi có bản quyền đối với bộ sách này. Mỗi thành viên của Trung Tâm Văn Bút Việt Nam được mặc định là một thành viên của Hội An Việt Toàn Cầu Chúng tôi có bản quyền đối với bộ sách này.

b- Vấn đề ở đây là có tên Tôn Phi viết bài : "Khẳng định chủ quyền...", nên mới là tráo trở, mới là Tiếm Danh để trục lợi. Nếu hần không nhân danh hội An Việt đòi Hội Nhà Văn tiền bản quyền sách thì tôi đâu có kêu là đồ Tiếm Danh làm gì !

Bà Tôn Nữ Thóc Nâu viết:

Tôi thiết nghĩ: chúng ta nên sử dụng trí tuệ, sự hiểu biết và tinh thần nhân bản bao gồm cả tính nhân văn của nền văn hiến Việt tộc để đối nhân xử thế theo sự mong đợi và mơ ước của ngài Lương Kim Định;; thay vì sử dụng những lời lẽ đầy cay độc hiểm thù *đối với một người trẻ ở trong nước hiện nay đang cố lưu giữ những giá trị nhân bản còn sót lại tại Việt Nam qua những công trình của ngài Lương Kim Định.*

4 - Trả lời

Bà khuyên mọi người nên đối xử nhân văn hơn "đối với một người trẻ ở trong nước hiện nay đang cố lưu giữ những giá trị nhân bản còn sót lại tại Việt Nam qua những công trình của ngài Lương Kim Định." Nhưng mời bà xem người trẻ ấy nhân danh An Việt làm tiền Hội Nhà Văn đang phổ biến sách của Ngài:

"Hiện nay, có nhà xuất bản Hội Nhà Văn in ấn các tác phẩm của triết gia Kim Định mà không có sự cho phép của Hội An Việt Toàn Cầu. Chúng tôi vẫn để họ in ấn. Nhưng, nếu làm được 100 triệu, họ nên nộp lại cho hội An Việt khoảng 5-10 triệu, để không mang tiếng là ăn

cấp. Thực ra chúng tôi không cần số tiền đó, mà cần sự tuân phục bản quyền của Chúng tôi có bản quyền đối với bộ sách này. "

thì bà có còn thấy người trẻ này đang cố lưu giữ những giá trị nhân bản còn sót lại tại Việt Nam qua những công trình của ngài Lương Kim Định. hay là đang Tiếm Danh An Việt để làm tiền Hội Nhà Văn, nơi đang phổ biến sách của Ngài để truyền bá cái hay đẹp của Văn Hoá Dân Tộc cho người dân Việt khai tâm, mở trí?

Vậy thì ông Việt Nhân có cần phải Im Lặng trước cái loại " Hậu sanh Khả ố" này không ??? Im lặng là đồng loã, nên một ông cụ già ngoài 90 tuổi mới phải lên tiếng mà thôi !!!

Bà Thóc Nâu viết :

Sau khi đọc bài viết của tác giả Việt Nhân về Hội An Việt Foundation tôi cảm thấy rất hụt hẫng và thất vọng về tư duy của tác giả Việt Nhân.

5 - Trả lời

Bà hụt hẫng và thất vọng vì Việt Nhân lột mặt kẻ Tiếm Danh An Việt đi làm tiền Hội Nhà Văn ? Bà hụt hẫng và thất vọng vì Việt Nhân mắng vào mặt tên tuổi trẻ bút nô Tôn Phi ?

Tuỳ bà, nhưng tôi thì cảm phục một cụ già mà còn biết sáng suốt phân biệt chính tà, nói lời chân thật, làm theo tinh thần của Ngài Triết Gia chỉ dạy: AN VI là Thấy việc đáng làm thì làm. Kính gửi tới hiền giả Việt Nhân Lời Kính Chào Cảm Phục .

Bà Thóc Nâu viết :**Tôi không biết tác giả Việt Nhân xin có vài ý thô thiển gửi đến các Anh Chị nào vậy? Những anh chị này có tên, có tuổi gì không? Hay chỉ là những người ảo, những người "ma"**

6- Trả lời:

Tôi không biết tác giả Việt Nhân. Nhưng tôi đọc thư ngỏ này và nghĩ rằng tác giả gửi mọi người, gọi mọi người là Anh, Chị. Người cao niên Nho giáo miền bắc hay trung thường gọi con cháu trưởng thành là Anh, Chị để tỏ sự tôn trọng . Chứ không phải là gửi con ma ảo nào đâu. Bà cũng đọc, trả lời rôm rả đấy thôi ! Vậy bà là ma mị à?

Bà Thóc Nâu viết: Tác giả Việt Nhân lấy tư cách gì để gọi những đồng nghiệp cũng như những môn sinh của ngài Lương Kim Định ở trong nước là “chó”, là “hủi”.

7 - Trả lời:

Bà chứng minh trong thư có câu nào Việt Nhân đề cập đích danh đến những đồng nghiệp và môn sinh của Ngài Triết Gia không? Xin cho biết.

Vì tên Tôn Phi viết một bài ngày 01-10-2021 ca tụng bác hồ của hấn, nguyên rủa những người vì bác hồ của hấn mà phải xa xứ xa quê, nên Việt Nhân gọi hấn là chó, là củi hủi, khuyên mọi người đừng dính vào.. Việt Nhân làm gì sai?

Việt Nhân rất kính phục Ngài Triết Gia, thì không thể nào không dành sự trọng kính với các vị đã từng là bạn của Ngài hay là quý mến những thế hệ sau đi theo đường lối của Ngài.

Bà Thóc Nâu mà còn đặt chữ vào miệng người khác, là bà gây chia rẽ với mục đích gì?

Bà Thóc Nâu viết: Nhưng rất may là ngài Lương Kim Định vẫn còn có những môn sinh ở Việt Nam và hiện nay những công trình của ngài Lương Kim Định đã được phát hành tại Việt Nam. Cũng từ đó tinh thần An Việt đã được hoạt động trở lại và không hề dính líu tới An Việt Foundation ở hải ngoại.

8 - Trả lời:

Nếu được như vậy thì quý hoá quá ! Nhưng hãy xem lại những câu này:

"Mỗi thành viên của Trung Tâm Văn Bút Việt Nam được mặc định là một thành viên của Hội An Việt Toàn Cầu"

(trích trong bài viết của hấn ngày 30-09-2021)

Câu này có nhập nhằng với Hội An Việt Toàn Cầu Không? Có Tiềm Danh không?

"Hiện nay, có nhà xuất bản Hội Nhà Văn in ấn các tác phẩm của triết gia Kim Định mà không có sự cho phép của Hội An Việt Toàn Cầu. Chúng tôi vẫn để họ in ấn. Nhưng, nếu làm được 100 triệu, họ nên

nộp lại cho hội An Việt khoảng 5-10 triệu, để không mang tiếng là ăn cắp. Thực ra chúng tôi không cần số tiền đó, mà cần sự tuân phục bản quyền của Chúng tôi có bản quyền đối với bộ sách này."

Câu này có Tiêm Danh để trục lợi không?

Các câu trên trích trong bài viết ngày 30-09-2021, xem toàn bài nơi link này:

<https://saigonpick.com/2021/09/30/tiep-tuc-khang-dinh-chu-quyen-cua-hoi-an-viet-doi-voi-bo-sach-luong-kim-dinh/>)

Vậy đây là tay tiêm danh trắng trợn, làm tiền công khai, chứ đâu có phải môn sinh môn tử gì. Tư cách gì mà hãnh thậm xưng chửi rồi đòi tiền Hội nhà văn ?

Trong cái bài trên, Tôn Phi còn viết :” Sách Kim Định là kho báu lớn của dân tộc, cho nên bản quyền rất đắt giá. Hội nhà văn Việt Nam lấy không, phạm vào tội ăn trộm, ăn cắp.”

Như vậy là Tôn Phi “vừa ăn cướp vừa la làng”.

Hành động của một người còn trẻ mà đã lưu manh như vậy mà bà cho là “rất may”, thì tôi không biết cái tiêu chuẩn suy nghĩ của bà nó như thế nào !

Thóc Nâu viết đoạn cuối:

Qua bài viết trên của tác giả Việt Nhân tôi thấy tác giả Việt Nhân chưa thể hiện đúng mức mục đích chấn hưng nền Văn Hoá Nhân bản của Tiên Việt, đó là nền Nhân bản mang tinh thần: NHÂN NGHĨA BAO DUNG.....” khi ông dùng những lời lẽ cay độc để thoá mạ những người Việt ở trong nước khi họ đang cố gắng phát triển và phát huy những công trình của ngài Lương Kim Định. Tôi xin hỏi tác giả Việt Nhân nền Văn Hoá Nhân Bản và tinh thần Nhân Nghĩa Bao Dung là gì khi không chứng minh được nghĩa cử cao cả của nền Văn Hoá Nhân Bản và tinh thần Nhân Nghĩa Bao Dung của chính bản thân mình qua văn phong bằng những lời lẽ cay độc như thế?

9 - Trả lời:

Tôi không thấy tác giả Việt Nhân " thoá mạ những người Việt ở trong nước khi họ đang cố gắng phát triển và phát huy những công trình của ngài Lương Kim Định."

Việt Nhân chỉ chửi tên bút nô là cùi hủi và vạch mặt sự Tiếm Danh An Việt của Tôn Phi (hoặc đồng bọn) mà thôi. . Ai là người thật sự muốn cố gắng phát triển công trình của Ngài Triết Gia, thì họ là bạn , đâu có lý nào Việt Nhân lại phải nặng lời..

Còn tại sao tôi gọi hấn TP là tên bút nô, thì hãy xem

ngày 01-10-2021 Tôn Phi viết.

"Bác Hồ không hề vô thần như bọn phản động hay chửi rửa. Cả cuộc đời bác Hồ tin vào Thượng Đế."

"bác Hồ bảo đảm cho tự do tôn giáo tuyệt đối tại Việt Nam."

"Thực vậy, thời bác Hồ còn sống, giai đoạn 1945-1954, không có đền thờ Cơ-đốc giáo nào bị đốt. Các tôn giáo như Công giáo, Tin Lành, ...được hoạt động, nhờ sự bảo trợ của bác Hồ. Bác Hồ bảo vệ tự do tôn giáo. Thời bác còn sống, không ai dám đến quấy một cơ sở tôn giáo nào cả, dù có phép hay không. Nếu đúng, nó tồn tại, nếu không đúng, nó tự tan. Bác không bao giờ dùng bạo lực hay triệt hạ nhân cách đối với ai."

"Không có người Công giáo tên là Hồ Chí Minh ấy thì, cả dân tộc Việt Nam này vẫn còn đang làm nô lệ cho thực dân Pháp xâm

lược. Thế hệ trẻ phải biết ơn người Công giáo ấy " .

"Khi em ra đời, bác không còn nữa. Chỉ còn tiếng hát, chỉ còn những vần thơ."

Thành phố Hồ Chí Minh, ngày 01 tháng 10 năm 2021.

Tôn Phi.

Email: tonphi2021@gmail.com

(<https://saigonpick.com/2021/10/01/chu-tich-ho-chi-minh-nguoi-dat-nen-mong-cho-tu-do-ton-giao-tai-viet-nam/>)

Bà Thóc Nâu lại viết:

” Điều đó cho tôi thấy rằng tác giả Việt Nhân chưa hề đọc những công trình đồ sộ của Linh mục Lương Kim Định”.

10 - Trả lời:

Việt Nhân viết nhiều sách về Văn Hoá An Vi và Việt Nho. Lên mạng Việt Nam Văn Hiến mà xem. Bà đã viết được một quyển sách, hay ngay cả một bài nào về Văn hoá này chưa mà dám nói Việt Nhân không hề đọc sách của Ngài. Câu nói này của bà hồ đồ rồi đó ! Biết thì hãy nói. Không biết thì... bà ạ.

Bà Thóc Nâu lại viết:

“Làm thế nào để Nam Nguyen có thể khẳng định là Việt Nhân đã lộ trần một vài sự thật khi mà Việt Nhân còn không biết sự hiện hữu của An Việt Foundation được gợi ý như thế nào và hoạt động ra làm sao”

11- Trả lời:

Bà dùng một từ của kẻ đứng bên ngoài, chưa hề tiếp cận với sinh hoạt Văn hoá của Ngài Triết Gia, chưa hề làm quen được với môi trường văn hoá của Ngài . Bà dò la biết một mà không biết mười... Nhưng với những người trong cuộc, theo dõi những sinh hoạt văn hoá, thì danh xưng An Việt phổ cập, đại chúng hơn nhiều !

Câu mà bà vắn vẹo trên Chứng tỏ bà không hề là môn sinh của Ngài Triết Gia rồi !

Vậy tôi không cần phải trả lời câu hỏi của bà dành cho Việt Nhân nữa. Vì bà đã tự lột trần một sự thật về chính bà rồi !

Kết :

Sau khi tôi trả lời đầy đủ từng phần của lá thư bà Thóc Nâu, mong quý vị hãy dùng lương tâm để đọc. Lằn ranh Quốc Cộng chỉ xuất hiện từ 1930. Gần Một trăm năm rồi mà lằn ranh ấy vẫn không sao xoá mờ. Tại sao ?

Thiếu những con người chân thật yêu thương và hòa giải. Thiếu tự gốc rễ Văn Hoá mà thiếu đi.

Cho nên, mong chờ những người trẻ thức tâm lắm. Nên mới phần nộ với Tôn Phi. Vì hẳn có biết một chút, nói với trời, mà sao nhân cách thấp hèn, bùng bô không biết nhục.

Tuổi trẻ nào mà xây dựng tương lai kiểu cái bài viết trên của TP, thì có xứng đáng nhận Ngài Triết Gia của Dân Tộc là Thầy không? Hay là đây là loại Phản Thầy ? Lừa Bọn ? Có đáng nhận những lời lẽ của vị lão thành Việt Nhân dạy dỗ cho nên người không? Sau khi đánh mấy roi phủ đầu vì cái tội bút nô, hiền giả Việt Nhân cũng giảng dạy một hơi dài dòng về cái bài học làm người cho Tôn Phi đó chứ.

Xin đọc thư tôi bằng cái tâm, vì tôi viết đi từ đó. Và Xin đừng xuyên tạc những lời công đạo.

Nam Nguyễn.

Tái bút.

Còn việc bà nói tôi miệt thị TP, tôi đã trả lời trong một e mail trước. Xin viết lại:

Tôi là Nam Nguyễn. Tôi xem thấy bà Tôn Nữ Thóc Nâu nhắn gửi tôi vài việc. Trước hết tôi trả lời tại sao tôi bảo Tôn Phi là Láo Lếu và Dốt Nát.

Tôi chuyển cái thư của ông Việt Nhân. Người gửi có tên tôi. Người viết có tên tác giả Việt Nhân. Mà tên Tôn Phi dám gọi đây là một : 'đơn thư nặc danh.'

Trước hết ai cũng biết đơn là một hình thức viết khi có một sự xin yêu cầu, cứu xét, giải quyết một việc gì, từ người không có thẩm quyền xin người, hay giới chức có thẩm quyền xét xử.

Thư của ông Việt Nhân viết theo hình thức thư ngỏ gửi mọi người chứ đâu có yêu cầu ai xét xử, giải quyết đâu mà gọi là đơn ? Tôi nói là Láo là lý do đó. Người ta gửi thư cho mình, mình trích thượng, kêu là đơn. Vậy không là Láo Lếu thì là gì ? Và dốt vì dùng từ ngữ sai. Thư có danh tính người gửi, bài viết có tên tác giả, đăng công khai trên nhiều trang mạng, gửi công khai tới một số người, tôn giáo thì sao là thư nặc danh được ?
Như thế tôi không miệt thị, vì Tôn Phi láo và dốt thật.

Còn câu hỏi thứ hai bà nói Sự thật là sự thật nào?

Xin thưa, tôi thật ra không muốn dính líu tới các việc này. Tôi xem trên internet, thấy sự việc có liên quan tới nhau, tôi chuyển đề sự thật càng rõ ràng hơn. Tôi xin nói tôi không biết ông Việt Nhân ngay cả đến lúc đang viết thư này, cũng chẳng biết ai trong cái nhóm bắt đắc dĩ phải có lời qua tiếng lại thế này. Tôi đang suy nghĩ có nên trả lời câu hỏi thứ hai của bà Tôn Nữ Thóc Nâu hay không?

Tôi còn nhớ là tôi có viết đại khái Tin Thư của Việt Nhân lột trần " Một Vài" sự thật. Tại sao tôi viết như vậy.? Vì, ở một vài khía cạnh khác, tôi biết nhiều hơn một vài sự thật mà ông Việt Nhân đã viết. Nhưng không biết có đáng để tôi viết ra không ? Nhưng ít nhất bây giờ tôi viết trả lời bà Thóc Nâu Tôn Nữ về lý do tôi nói Tôn Phi láo lếu và dốt nát đã.

Nếu tôi cảm thấy bà xúc phạm ông Việt Nhân thái quá thì có lẽ tôi phải bênh vực người chính nghĩa.

Nam Nguyễn.

Xin tặng quý vị một tài liệu (trong muôn ngàn) về tôn giáo trong thời gian bác hồ của tôn phi cai trị.

[Cố linh mục Gioan Lasan Nguyễn Văn Vinh: Tấm gương can trường](#)

[Thứ Bảy, tháng 12 08, 2018](#)

[A+A-Print](#) [Email](#)

KỶ NIỆM 60 NĂM CHA CHÍNH GIOAN
LASAN NGUYỄN VĂN VINH, TGP HÀ
NỘI BỊ BẮT (1958) VÀ 13 NĂM SAU
(1971) NGÀI CHẾT RỬ TÙ

(trích bài trên website HĐGMVN và TGP Sài Gòn năm 2009).

Bài khá dài, xin kiên nhẫn đọc để thấy được cái hào hùng trí thức của một linh mục Hà nội sau 1954. Xin chú thích trước: Cha Căn sau này là Đức Hồng Y Giuse Trịnh Văn Căn, Tổng Giám Mục Hà Nội. Cha Cương sau này là Đức Cha Giuse Nguyễn Tùng Cương, Giám Mục Hải Phòng.

“Năm 1957, Nhà nước muốn tỏ cho dân chúng trong nước và thế giới thấy là ở Việt Nam Đạo Công giáo tự do hành đạo, và tổ chức được những lễ nghi long trọng, tưng bừng.

Dịp Lễ Noel, chính quyền tự động cho người đến chằng dây, kết đèn quanh Nhà Thờ Lớn, sau lễ họ vào đòi nhà xứ Hà Nội phải thanh toán một số tiền chi phí lớn về vật liệu và tiền công.

Năm 1958 cũng thế, gần đến lễ Noel, không hề hỏi han, xin phép, một số người của Nhà nước ngang nhiên đưa xe ô tô chuyển vật liệu, tự động bắc thang, chằng dây treo bóng điện màu trang trí ở mặt tiền và trên hai tháp Nhà Thờ Lớn. Cha xứ thời đó là cha Trịnh Văn Căn bảo vệ chủ quyền Giáo Hội trong khuôn viên cơ sở tôn giáo, không đồng ý, nhưng họ cứ làm. Để phản đối, cha Căn liền cho kéo chuông nhà thờ cấp báo, giáo dân kéo đến quảng trường nhà thờ rất đông ủng hộ cha xứ, hai bên to tiếng. Cha Căn gọi Cha Vinh ra can thiệp, sau một hồi tranh luận không kết quả, cha Vinh kéo những người của Nhà nước đang leo thang chằng đèn xuống, rồi chính ngài leo lên thang, hai tay đưa cao trước mặt, hai bàn tay nắm lại, hai cườm tay

đặt cho nhau, làm dấu hiệu còng tay số 8, và nói lớn: “Tự do thế này!” Vụ giằng co lộn xộn kéo dài suốt buổi sáng, công cuộc trang trí không thành.

Cha Căn, cha Vinh cùng một số giáo dân bị cơ quan an ninh thẩm vấn, đem ra xét xử. Tòa án nhân dân Hà Nội tuyên án: Cha Trịnh Văn Căn, Chính xứ Nhà Thờ Lớn, người chịu trách nhiệm tổ chức lễ Noel năm 1958 chịu án 12 tháng tù treo. Cha Chính Nguyễn Văn Vinh chịu án 18 tháng tù giam, với tội danh: “Vô có tập hợp quần chúng trái phép, phá rối trị an, cố tình vu khống, xuyên tạc chế độ, gây chia rẽ trong nhân dân” (!).

Sau phiên tòa, cha Vinh bị đưa đi giam ở Hỏa Lò, sau bị chuyển đi nhiều trại giam khác như Chợ Ngọc, Yên Bái, cuối cùng là trại “Cổng Trời”, nơi dành riêng cho các tù nhân tử tội.

Khi cha Vinh mới đến trại Yên Bái, ngài còn được ở chung với các tù nhân khác, nhiều giáo dân, chủng sinh, tu sĩ đến xin cha giải tội, vì thế ngài bị kỷ luật, phải biệt giam, bị cùm chân trong xà lim tối. Mấy tháng sau được ra, ngài lại ban phép giải tội. Cán bộ hỏi: “Tại sao bị cùm, bị kỷ luật, được ra, anh tiếp tục phạm quy?” Ngài đáp: “Cấm là việc của các ông, giải tội là việc của tôi, còn sống ngày nào, tôi phải làm bốn phận mình!”.

Ở tù đói rét là đương nhiên, lúc nào cũng đói, hằng ngày mỗi bữa một bát sắn độn cơm, ăn với lá bắp cải già nấu muối, khi chia cơm phải cân đong từng chút một... Một lần cha Vinh nhận được gói bưu kiện do cha Cương, quản lý Nhà Chung Hà Nội, gửi lên, trong đó có ít thức ăn, lương khô và vài đồ dùng cá nhân, ngài đem chia sẻ cho anh em trong nhóm, cả Công giáo lẫn lương dân, ăn chung, dùng chung. Anh em tù hình sự thân thương gọi ngài là ‘bố’.

Ngay trong nhà tù, cha Vinh vẫn can đảm bảo vệ người bị áp bức, có lần một tổ trưởng đánh đập tù nhân, ngài lên tiếng bênh vực, liền bị người tổ trưởng này xông đến giang tay đánh, ngài đưa tay gạt, anh ta ngã khụy. Từ đó trong trại có tiếng đồn cha Vinh giỏi võ, mọi người phải nể vì.

Một cán bộ cao cấp ở Hà Nội lên Cổng Trời gặp cha Vinh, nói: “Đảng và Chính phủ muốn anh được tha về, nhưng với điều kiện phải cộng tác với linh mục Nguyễn Thế Vịnh (Chủ tịch Ủy Ban Liên Lạc Công Giáo). Nếu anh đồng ý, anh có thể về Hà Nội ngay bây giờ với tôi”. Ngài khẳng khái đáp: “Ông Vịnh có đường lối của ông Vịnh. Tôi có đường lối của tôi”.

Vì không khuất phục được ngài, nên bản án của ngài từ 18 tháng tù giam, không qua một thủ tục pháp lý án lệnh nào, đã biến thành 12 năm tù kiên giam, xà lim biệt giam và án tử. Năm 1971, khi ngài từ trần không ai được biết, một năm sau, chính quyền mới báo cho Đức Cha Khuê và cha Cương quản lý Nhà Chung: “Ông Vinh đã chết. Không được làm lễ áo đỏ cho ông Vinh!”.

Ghi chú:

** Lễ Áo đỏ ở đây nghĩa là Lễ kính các Thánh Tử Đạo.*

** Ủy ban liên lạc Công giáo: nay được gọi là ủy ban đoàn kết Công giáo, thuộc Mặt trận tổ quốc.*